

Τα κοσμήματα της ΥΕ II περιόδου διατηρούν τον κομψό ρυθμό της ΥΕ I και έχουν την ίδια άψογη εκτέλεση. Τα μεγάλα διαδήματα δεν συνηθίζονται πια, οι περόνες περιορίζονται και αποκτούν μικρότερα σχήματα. Στα κοσμήματα περιλαμβάνονται περιδέραια, δαχτυλίδια, λίγα σκουλαρίκια, διάφορα ελάσματα και πολλές χάντρες (ψήφοι) σε μεγάλη ποικιλία σχημάτων και διακόσμησης, κατασκευασμένες από χρυσό, ημιπολύτιμους λίθους και υαλόμαζα, της οποίας η χρήση αρχίζει να διαδίδεται. Η ποικιλία των ψήφων θα αυξηθεί ακόμη περισσότερο στην επόμενη, ΥΕ III, περίοδο.

Από την κρύπτη της πριγκίπισσας του θολωτού τάφου των Δενδρών προέρχεται ένα χρυσό περιδέрайο που αποτελείται από 36 ρόδακες, 18 μεγάλους και 18 μικρότερους. Κάθε ρόδακας έχει 8 πέταλα και αποτελείται από δύο ελάσματα χρυσού, από τα οποία μόνο το πρόσθιο είναι διακοσμημένο σύμφωνα με την έκτυπη τεχνική.

Τα κοσμήματα του τάφου χρονολογούνται λίγο πριν το τέλος του 15ου αι. π.Χ. Στην ίδια εποχή ανήκουν και τα κοσμήματα που ανακαλύφθηκαν επίσης στα Δενδρά, στον πλούσιο θαλαμωτό τάφο 10. Μεταξύ αυτών ξεχωρίζει ένα χρυσό περιδέрайο που αποτελείται από 20 ψήφους σε σχήμα κρινοπαπύρου και 19 ασπιδοειδείς. Οι ψήφοι είναι κοίλες και έχουν έκτυπη και εγχάρακτη γραμμική διακόσμηση. Είναι τοποθετημένες εναλλάξ και έχουν τέλεια εφαρμογή μεταξύ τους. Η συμμετρική ποικιλία δημιουργεί ένα σύνολο περίτεχνο και εκλεπτυσμένο. Ο τύπος του περιδεραιού αυτού είναι γνωστός και από άλλες περιπτώσεις: ένα παρόμοιο κόσμημα έχει βρεθεί σε τάφο στην Πρόσυμνα, ενώ ανάλογο φορά ο "πρίγκιπας" στη γνωστή τοιχογραφία της Κνωσού.

Στον ίδιο τάφο έχει βρεθεί ένα ζευγάρι από τα ωραιότερα μυκηναϊκά σκουλαρίκια. Είναι χρυσά και αποτελούνται από δύο ομόκεντρους δακτυλίους εκ των οποίων ο μεγαλύτερος φέρει έκτυπη φυλλοειδή διακόσμηση, ενώ ο μικρότερος έχει σχήμα ρόδακα με 16 πέταλα. Οι δακτύλιοι είναι κοίλοι εσωτερικά. Ένα δεύτερο έλασμα χρυσού στην πίσω τους όψη φέρει την ίδια διακόσμηση. Έχει υποτεθεί ότι λόγω του μεγάλου μεγέθους και του βάρους τους τα σκουλαρίκια αυτά δεν τα φορούσαν στα αυτιά αλλά κρέμονταν από μια ταινία που κοσμούσε το κεφάλι. Ο τρόπος αυτός κόσμησης, γνωστός και από το νεοελληνικό ένδυμα, έχει ανατολική καταγωγή - παρόμοια αλλά παλαιότερα σκουλαρίκια έχουν βρεθεί στις Σάρδεις.

Επίσης από τον τάφο 10 προέρχεται μια σειρά από 8 ρόδακες εξαιρετικής τέχνης που έχουν 14 μεγάλα και 14 μικρά πέταλα ο καθένας. Αποτελούσαν τη διακόσμηση μιας ζώνης και στην πίσω όψη τους διατηρείται ο κρίκος που χρησίμευε για να περνά το ύφασμα ή το

δέρμα. Ανάλογες ζώνες είναι γνωστές και από τη μινωική Κρήτη.

Ένα χρυσό έλασμα από τον θολωτό τάφο στον Βόλο φέρει έκτυπη διακόσμηση που εικονίζει ένα οικοδόμημα. Πρόκειται για μια πολυτελή οικία ή ίσως και ανάκτορο. Διακρίνεται η κεντρική πύλη με υψηλές παραστάδες, που έχει το παράλληλό της στην πύλη που εικονίζεται στο "ρυτό πολιορκίας". Διακρίνοντα8 επίσης οι άκρες των δοκών, αγαπητό διακοσμητικό στοιχείο στα μινωικά και μυκηναϊκά οικοδομήματα.

Από τον ίδιο θολωτό τάφο του Βόλου προέρχεται ένα άνθος κρίνου του οποίου τα πέταλα αποτελούνται από χρυσά ελάσματα που αποδίδονται με φυσικότητα. Το άνθος αυτό φοριόταν στο κεφάλι, ίσως σε συνδυασμό με διάδημα. Διαδήματα με άνθη είναι γνωστά από τους λακκοειδείς τάφους των Μυκηνών και από τάφους της Πρωτομινωικής περιόδου στην Κρήτη.

Για την κατασκευή και τη διακόσμηση των κοσμημάτων, εκτός από την έκτυπη τεχνική,

χρησιμοποιούνται και όλες οι γνωστές τεχνικές της χρυσοχοΐας, η συρματερή, η κοκκίδωση, η ένθεση κα8 η τεχνική του περικόλειστου σμάλτου, η οποία αναπτύσσεται πολύ αυτή την εποχή.